EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 21.12.2007
KOM(2007) 843 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET SAMT EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTEN

På väg mot en bättre politik för industriutsläpp

{COM(2007)844 slutlig}
{SEC(2007)1679}
{SEC(2007)1682}

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET, EUROPAPARLAMENTET SAMT EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTEN

På väg mot en bättre politik för industriutsläpp

1. INLEDNING

Industriell verksamhet spelar en viktig roll för Europas ekonomiska välstånd, bidrar till hållbar tillväxt och arbeten med hög kvalitet men har också stor miljöpåverkan.

De största industriella anläggningarna står för en betydande del av de totala utsläppen av viktiga atmosfäriska föroreningar (83 % för svaveldioxid [SO_2], 34 % för kväveoxider [NO_x], 43 % för stoft och 55 % för flyktiga organiska föreningar [VOC]). De ger också andra typer av miljöpåverkan, exempelvis utsläpp till vatten och mark, avfallsproduktion och energiförbrukning.

Utsläpp från industrianläggningar har därför länge varit föremål för EU-lagstiftning. Ända sedan 1970-talet har olika direktiv utarbetats, vilket har lett till att följande centrala rättsakter har antagits:

- Direktiv 96/61/EG om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar[1] (IPPC) anger huvudprinciperna för tillståndsgivning och kontroll av anläggningar på grundval av ett samordnat förfaringssätt och tillämpning av bästa tillgängliga teknik (BAT), dvs. de mest effektiva teknikerna för att uppnå en hög miljöskyddsnivå med beaktande av kostnad och nytta.

- De sektorsspecifika direktiven fastställer särskilda bestämmelser, däribland utsläppsgränsvärden för vissa industriella verksamheter (stora förbränningsanläggningar, avfallsförbränning, verksamheter som använder organiska lösningsmedel samt produktion av titandioxid).

Trots de utsläppsgränsvärden som anges i de sektorsspecifika direktiven måste systemen för tillståndsgivning för alla industrianläggningar som omfattas av de ovannämnda rättsakterna inriktas på tillämpningen av bästa tillgängliga teknik.

Innovativ teknik kan minska kostnaden för att följa lagstiftningen om industriutsläpp. Innovation ger också industrin möjlighet att dra nytta av nya marknader för miljöteknik. Lissabonstrategin pekar ut hållbar utveckling och miljöskydd som en viktig del av nuvarande och framtida EU-politik och framhåller att miljöteknik har *”betydande ekonomisk, miljömässig och sysselsättningsmässig potential”*[2]. Lagstiftning om industriutsläpp kan ha stor betydelser för att stimulera utveckling och användning av denna typ av teknik.

---

1 EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

2 *Gemensamma insatser för tillväxt och sysselsättning: gemenskapens Lissabonprogram,* KOM(2005) 330 slutlig.

IPPC-direktivet och övrig lagstiftning om industriutsläpp har också betydelse när det gäller att uppfylla medlemsstaternas, Europaparlamentets och andra berörda parters krav på ”bättre lagstiftning”. Med detta i åtanke inledde kommissionen 2005[3] en översyn av lagstiftningen om industriutsläpp för att se till att den är miljö- och kostnadsmässigt effektiv och för att främja teknologisk innovation.

På grundval av en noggrann analys av den nuvarande situationen och resultaten från översynen, föreslår kommissionen en rationalisering och förbättring av politiken för industriutsläpp. Bara för stora förbränningsanläggningar skulle förslaget leda till nettovinster för miljö och hälsa på minst 7–28 miljarder euro per år, inräknat minskningen av för tidiga dödsfall/förlorade levnadsår som uppgår till 13 000 respektive 125 000. Även inom andra sektorer skulle stora miljövinster uppstå. I samarbete med medlemsstaterna skulle förslagen dessutom leda till en nettominskning av administrativa bördor motsvarande 105–255 miljoner euro per år.

Detta meddelande innehåller också resultaten av granskningar enligt artikel 16.3 i IPPC-direktivet[4] (inklusive en granskning av kommissionens handlingsplan för IPPC, fastställd 2005, som presenteras i bilaga 1) och artikel 14 i direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall[5] (se bilaga 2).

2. NUVARANDE SITUATION

IPPC-direktivet skulle vara helt genomfört senast den 30 oktober 2007. Omkring 52 000 anläggningar runt om i medlemsstaterna faller inom direktivets tillämpningsområde, och vid mitten av 2006 hade ca 50 % av dessa anläggningar fått tillstånd enligt IPPC-direktivet. Ytterligare framsteg har gjorts sedan dess, men det står klart att ansträngningarna inte räcker för att alla medlemsstater ska klara tidsfristen för direktivet.

Kommissionen och också gjort en noggrann analys av kvaliteten på de tillstånd som utfärdats och på de system för tillståndsgivning, efterlevnad och tillsyn som medlemsstaterna infört. På grundval av två års arbete med datainsamling, ett omfattande program med tio studier och fortlöpande samråd med berörda parter har kommissionen kommit fram till slutsatsen att huvudprinciperna i det nuvarande IPPC-direktivet, särskilt det samordnade förfaringssättet grundat på ”bästa tillgängliga teknik”, fortfarande är en bra grund för den framtida utvecklingen av EU-lagstiftning om industriutsläpp.

Det finns dock betydande brister i genomförandet av den gällande lagstiftningen. Detta motverkar ett fullt utnyttjande av bästa tillgängliga teknik vilket var direktivets ursprungliga syfte. Bristerna gör också tillämpningen på gemenskapsnivå mycket

---

3 KOM(2005) 540 slutlig.

4 Den andra rapporten från medlemsstaterna till kommissionen om genomförande av IPPC-direktivet omfattar perioden 2003–2005. Dessa rapporter analyserades i samband med en extern studie, ”Analysis of Member States’ second implementation reports on the IPPC Directive”, LDK-ECO.

5 Bedömningen av tillämpningen av direktivet om förbränning av avfall ingick i en extern studie, ”Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration” (Ökopol, 2007).

svår, och de gör det inte lättare att förebygga eller minska onödiga administrativa bördor.

I detta sammanhang har fem viktiga problemområden identifierats:

- Otillräckligt genomförande av BAT. Analysen visade särskilt att utan ytterligare minskning av utsläppen från IPPC-anläggningar kommer man inte att nå de positiva hälso- och miljöeffekter som var syftet med målen i den tematiska strategin för luftföroreningar. Dessutom kan man se en snedvridning av konkurrensen inom EU på grund av stora skillnader i miljönormer.

- Begränsningar i fråga om efterlevnad, tillsyn och miljöförbättringar försvårar miljöskyddet.

- Onödiga administrativa bördor på grund av det nuvarande regelverkets komplexitet och bristande överensstämmelse mellan olika delar.

- Ett alltför snävt tillämpningsområde och otydliga bestämmelser i det nuvarande IPPC-direktivet kan hindra uppnåendet av de mål som sattes upp i kommissionens tematiska strategier.

- Begränsningar för användningen av mer flexibla instrument, såsom system för utsläppshandel med NO_x och SO_2.

Dessa problem diskuterades och bedömdes ingående inom ramen för kommissionens konsekvensanalys av IPPC-översynen.

3. BÄTTRE LAGSTIFTNING OM INDUSTRIUTSLÄPP OCH BÄTTRE GENOMFÖRANDE AV LAGSTIFTNINGEN

Som en reaktion på de identifierade hindren och på grundval av en noggrann konsekvensanalys lägger kommissionen fram ett paket med åtgärder för särskilda problemområden. Dessa åtgärder kommer efter hand att leda till en förbättrad situation.

Två viktiga initiativ föreslås i detta sammanhang:

- Översyn av den nuvarande lagstiftningen om industriutsläpp genom förenkling, förtydligande och skärpning.

- Förstärkning av kommissionens handlingsplan om genomförande.

Utöver dessa två initiativ kommer kommissionen att fortsätta arbetet med att ta fram möjliga EU-regler för ett utsläppshandelssystem för NO_x and SO_2.

3.1. Översyn av den nuvarande lagstiftningen

Den konsekvensanalys som gjorts som en del av detta initiativ visar att de problem som identifierats inte kan lösas utan vissa förändringar i lagstiftningen. Några av de viktigaste förändringarna av lagstiftningen är följande:

(1) De nuvarande rättsakterna (sju stycken[6]) omarbetas till ett samlat direktiv om industriutsläpp. Detta kommer att ge ökad tydlighet och bättre sammanhang både för medlemsstaterna och för verksamhetsutövarna. Det ger också möjlighet att minska onödiga administrativa bördor genom kombinerad tillståndsgivning och effektivare rapporteringskrav. Dessutom kommer det att leda till vissa miljövinster.

(2) BAT-konceptet förbättras och förtydligas för att få en mer konsekvent tillämpning av det nuvarande IPPC-direktivet, och krav införs på att beslut som fastställer tillståndsvillkor utanför BAT ska motiveras och dokumenteras. Dessutom skärps nuvarande utsläppsgränsvärden inom vissa sektorer (t.ex. stora förbränningsanläggningar) för att säkerställa de framsteg som krävs för att uppnå målen i den tematiska strategin för luftföroreningar.

(3) Minimibestämmelser införs om tillsyn, omprövning av tillståndsvillkor och rapportering om efterlevnad. Incitament för miljöinnovation och stöd för skapande av pionjärmarknader övervägs också.

(4) IPPC-direktivets tillämpningsområde utvidgas till vissa verksamheter (t.ex. förbränningsanläggningar mellan 20 och 50 MW) och tillämpningsområdet förtydligas för vissa sektorer (t.ex. avfallsbehandling) för att få större konsekvens och sammanhang i tillståndsförfarandena.

(5) I de fall kommissionen ska anta åtgärder för att ändra icke-väsentliga delar av det omarbetade direktivet, kommer kommissionen att få stöd genom ett kommittéförfarande och kommer att säkerställa ett brett deltagande från berörda parter.

3.2. Åtgärdsplan 2008–2010 för genomförande av lagstiftning om industriutsläpp

Eftersom den reviderade lagstiftningen inte kommer att träda i kraft förrän om några år måste kommissionen se till att medlemsstaterna tillämpar den nuvarande lagstiftningen så fullständigt som möjligt. Kommissionen kommer därför att stärka sina förfaranden för övervakning och stöd genom att se över och ändra inriktningen på den nuvarande åtgärdsplanen för genomförande av IPPC (se bedömning av framsteg i bilaga 1) under perioden 2008–2010 på det sätt som anges nedan.

Åtgärd 1. Säkerställa fullständigt införlivande av lagstiftningen om industriutsläpp

Den lagstiftning som begränsar industriutsläpp har utarbetats för att skydda och förbättra Europas miljö och skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande. Lagstiftningens framgång är framför allt beroende av att medlemsstaterna införlivar den effektivt i sina nationella rättsliga system. Flera medlemsstater har inte fullständigt införlivat IPPC-direktivet och anknytande lagstiftning om industriutsläpp inom de föreskrivna tidsfristerna. Kommissionen kommer därför att vidta alla nödvändiga åtgärder, även överträdelseförfaranden, för att säkerställa ett fullständigt och korrekt införlivande av lagstiftningen.

---

[6] IPPC-direktivet och direktiv 1999/13/EG om utsläpp av lösningsmedel, direktiv 2000/76/EC om avfallsförbränning, direktiv 2001/80/EC om stora förbränningsanläggningar samt direktiven 78/176/EEG, 82/883/EEG och 92/112/EEG om titandioxidindustrin.

Åtgärd 2. Stödja medlemsstaterna när det gäller att ta bort onödiga administrativa bördor

Kommissionen inser att onödiga och oproportionella administrativa bördor kan ge verkliga ekonomiska effekter och samtidigt vara irriterande och distraherande för affärsverksamheten. Kommissionen är därför fast besluten att minska de administrativa bördor på EU-nivå som den gällande lagstiftningen om industriutsläpp innebär. Det finns också goda möjligheter att förutom på EU-nivå även minska de administrativa kostnaderna i medlemsstaterna.

För att hantera dessa frågor kommer kommissionen att organisera ett informationsutbyte med medlemsstaterna om upprättande av särskilda åtgärdsprogram om minskning av onödiga administrativa bördor på medlemsstatsnivå till följd av tillståndsgivning och kontroll av IPPC-anläggningar. De särskilda handlingsprogrammen kommer att baseras på den mätning av administrativa kostnader som genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna som en del av åtgärdsprogrammet för minskning av administrativa bördor i Europeiska unionen[7].

Åtgärd 3. Stödja medlemsstaterna i deras genomförande av lagstiftningen

Kommissionen inser att ett framgångsrikt genomförande av lagstiftningen om industriutsläpp förutsätter ett effektivt informationsutbyte mellan medlemsstaterna för att säkerställa enhetliga förfaringssätt och främja bästa praxis.

Kommissionen kommer därför att öka ansträngningarna för att stödja medlemsstater och behöriga myndigheter i EU. Detta kommer att omfatta ökat informationsutbyte, utarbetande av vägledning, besök hos myndigheter och utbildning. Stödet kommer att ges under hela den tid som den reviderade lagstiftningen införs och genomförs.

Åtgärd 4. Förbättra övervakning och kontroll av hur lagstiftningen om industriutsläpp tillämpas

För ett effektivt genomförande av lagstiftningen om industriutsläpp krävs ett pålitligt system för övervakning och kontroll för att se till att industrin uppfyller miljökraven och för att allmänheten ska känna sig säker på att deras hälsa och miljön får det skydd som krävs.

Kommissionen kommer att fortsätta övervaka antalet IPPC-tillstånd som utfärdas och förnyas och kommer vid behov att undersöka systemet för kontroll och tillsyn vid IPPC-anläggningar. En sådan undersökning kommer att omfatta industriella anläggningar och sektorer, användning av generella bindande regler och en analys av klagomål.

---

[7] KOM(2007) 23

Åtgärd 5. Förbättra datainsamlingen för översyn av BREF-dokument och förstärka kopplingen till ramprogrammet för forskning

De tillståndsvillkor, inklusive utsläppsgränsvärden, som används i IPPC-tillstånd måste grundas på BAT enligt definitionen i IPPC-direktivet. För att hjälpa tillståndsmyndigheter och företag att fastställa BAT anordnar kommissionen ett informationsutbyte mellan experter från EU:s medlemsstater, industrin och miljöorganisationer. Detta resulterar i att kommissionen antar och offentliggör BAT-referensdokument (BREF-dokument).

Översynen av BREF-dokument kommer att fortsätta på grundval av det beslutade arbetsprogrammet och i nära samarbete med berörda parter. De riktlinjer som fastställts för bättre insamling av data för BREF-processen kommer också att tillämpas. För att ge en mer fullständig information om, och stöd till, ny teknik kommer kommissionen dessutom att skapa en närmare koppling mellan utarbetandet av BREF-dokument, EU:s ramprogram för forskning och programmet för konkurrenskraft och innovation.

Övervakning och översyn av åtgärdsplanen

Regelbundna rapporter om genomförandet av åtgärdsplanen kommer att offentliggöras på Internet och diskuteras med berörda parter. En ny översyn av åtgärdsplanen planeras ske mot slutet av 2010.

3.3. Utarbetande av EU-regler för ett system för utsläppshandel med NO_x och SO_2

Kommissionen kommer att utreda möjligheten att i framtiden använda IPPC-kompatibla marknadsinstrument, exempelvis ett utsläppshandelssystem för NO_x/SO_2 , för att eventuellt utforma en rättsakt med EU-regler för detta. Arbetet kommer att omfatta en fullständig analys av olika alternativ, inklusive omfattning och fördelning av utsläppsrätter. Eventuell direkt och indirekt påverkan på ekonomiska sektorer kommer att utredas, och hela arbetet kommer att bygga på erfarenheterna från systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser.

4. FÖRVÄNTADE KONSEKVENSER

I den konsekvensanalys som gjorts i samband med översynen av IPPC-direktivet och anknytande lagstiftning bedöms det föreslagna åtgärdspaketets effekter.

Konsekvensanalysen visar att de föreslagna åtgärderna ger stora miljö- och hälsovinster. Exempelvis skulle en mer utbredd användning av BAT spela stor roll för att minska skillnaden (med 30–70 %) mellan utsläppen av SO_2 och NO_x referensåret 2020[8] jämfört med de mål som sattes upp i den tematiska strategin för luftföroreningar. Detta skulle ge nettovinster för miljön motsvarande 7–28 miljarder euro per år enbart inom sektorn för stora förbränningsanläggningar. Förslagens fördelar uppväger med stor marginal de ekonomiska konsekvenserna (med en faktor mellan 3 och 14). Det kan också förväntas positiva, om än mindre kvantifierbara, effekter som rör andra tematiska strategier, exempelvis för mark, vatten och avfall.

---

[8] Prognos för medlemsstaternas genomförande av gällande lagstiftning.

De förslag som lagts kommer att ge ett betydande bidrag till genomförandet av bättre lagstiftning. Dessutom beräknas förenklingen av lagstiftningen och omarbetningen av de olika rättsakterna till ett enda direktiv leda till att de administrativa kostnaderna minskar med netto 105–255 miljoner euro per år.

Inga betydande långtidseffekter på konkurrenskraft, negativa sociala effekter eller effekter som motverkar ekonomisk tillväxt förväntas bli följden av en mer utbredd användning av BAT eller andra föreslagna förbättringar. Analysen visar i stället att en mer enhetlig tillämpning av BAT skulle bidra till att skapa mer lika villkor och minska snedvridningen av konkurrensen inom EU i de industribranscher som omfattas av IPPC-direktivet. Förslagen kommer också att främja utveckling och användning av innovativ teknik.

5. SLUTSATS

Det ovan beskrivna åtgärdspaketet och det åtföljande kommissionsförslaget till ett nytt och sammanhållet direktiv om industriutsläpp kommer att öka lagstiftningens genomslagskraft och effektivitet genom att uppnå en hög miljöskyddsnivå, minskad administrativ börda och minimerad snedvridning av konkurrensen inom EU utan att försämra den europeiska industrins konkurrensläge.

Bilaga 1: Bedömning av framstegen (vid utgången av 2007) med genomförandet av kommissionens IPPC-åtgärdsplan från 2005

Beskrivning av åtgärder	*Bedömning av framstegen*
Åtgärd 1: Fullständigt införlivande av IPPC-direktivet	IPPC-direktivet är korrekt genomfört i 12 av EU15-medlemsstaterna. Kontroller har utförts för EU10 och eventuella överträdelseförfaranden kommer att inledas.
Åtgärd 2. Förbättrad övervakning av de framsteg som gjorts för att genomföra IPPC-direktivet senast den 30 oktober 2007	Kommissionen övervakar noggrant antalet utfärdade och uppdaterade tillstånd.
Åtgärd 3. Kontroller av uppfyllandet av krav	Kommissionen bedömer tillstånds- och driftsvillkor för vissa särskilda anläggningar samt allmänna bindande regler. Brister i genomförandet identifieras och beaktas i samband med IPPC-översynen. Dessutom har flera överträdelseförfaranden för bristande tillämpning inletts.
Åtgärd 4. Färdigställande av den första omgången BREF-dokument och inledande av översyn	Den första omgången med 31 BREF-dokument färdigställdes i slutet av 2006. Översyn av sju BREF-dokument har inletts. Arbetsprogrammet är fastställt för översynen av de återstående BREF-dokumenten.
Åtgärd 5. Behovet av klargörande av vissa rättsliga frågor och en teknisk översyn av direktivet	Offentliggörande på Internet av ett detaljerat vägledande dokument som förklarar aspekter av IPPC-direktivet på grundval av ett omfattande utbyte av synpunkter med medlemsstaterna. Vägledningen om de juridiska och tekniska begränsningarna för kapacitet kommer att fortsätta gälla för det ändrade direktivet. Flera studier har genomförts som bakgrund till översynen av direktivet.
Åtgärd 6. Bedömning av möjligheter att förenkla gällande lagstiftning om utsläpp från industrianläggningar mot bakgrund av målet om bättre lagstiftning	Genomfört som en del av översynen av IPPC-direktivet.
Åtgärd 7. Bedömning av användning av eventuella marknadsbaserade instrument och andra incitament	Genomfört som en del av översynen av IPPC-direktivet.

Bilaga 2: Sammanfattande rapport om genomförandet av direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall

Bakgrund

Direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall (*avfallsförbränningsdirektivet*) antogs den 4 december 2000. Direktivet skulle vara införlivat i nationell lagstiftning senast den 28 december 2002. Från och med den dagen måste nya avfallsförbrännings- och samförbränningsanläggningar uppfylla direktivets krav. Sista dagen för befintliga anläggningar att uppfylla kraven var den 28 december 2005.

Enligt artikel 14 i direktivet ska kommissionen lägga fram en rapport om genomförandet av direktivet före slutet av 2008. Den första rapporteringen från medlemsstaterna ska enligt direktivet ske 2009 och omfatta perioden 2006–2008. I väntan på denna rapportering har data och information[9] samlats in i samband med översynen av IPPC-direktivet och anknytande lagstiftning om industriutsläpp för att säkerställa en god synergi mellan dessa initiativ. I denna bilaga sammanfattas huvudresultaten för att uppfylla kommissionens rapporteringskrav.

I datainsamlingsarbetet har uppgifter om anläggningar som är särskilt avsedda för avfallsförbränning och om cementugnar som samförbränner avfall samlats in från respektive branschorganisationer. Uppgifter om andra typer av samförbränningsanläggningar har samlats in från medlemsstaterna.

Antal anläggningar och tillstånd

Man har kommit fram till att det finns omkring 1 400 anläggningar som förbränner eller samförbränner avfall i EU. Mindre än hälften av dessa (39 %) är särskilda avfallsförbränningsanläggningar. Samförbränning sker inom flera sektorer, varav de viktigaste är energisektorn (15 %) och cementsektorn (10 %). Avfallsströmmarna till och inom andra sektorer är relativt små. Den absoluta merparten (96 %) av anläggningarna är ”befintliga” anläggningar[10].

Runt 20 % av anläggningarna har ännu inte de tillstånd som krävdes senast den 28 december 2005. Eftersom detta främst berör en medlemsstat ses det dock inte som ett problem som har att göra med själva direktivet. Generellt sett kan efterlevnaden i fråga om utfärdade tillstånd därför anses vara god, och kommissionen kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att medlemsstaterna uppfyller detta krav.

Mer än 90 % av de anläggningar som omfattas av avfallsförbränningsdirektivet omfattas också av IPPC-direktivet. Endast tre medlemsstater rapporterade att de tillämpar en strategi med kombinerad tillståndsgivning för genomförandet av de båda direktiven.

---

9 Assessment of the application and possible development of Community legislation for the control of waste incineration and co-incineration (Ökopol, 2007).

10 Befintlig anläggning är enligt avfallsförbränningsdirektivet en anläggning med tillstånd som utfärdats före den 28 december 2002 eller för vilken ansökan om tillstånd lämnats in före samma dag.

Efterlevnad av miljökraven

Bedömningen av hur miljökraven uppfylls visar att förbränningsanläggningar i allmänhet uppfyller de gränsvärden för utsläpp till luft som anges i avfallsförbränningsdirektivet. I ca 50 % av medlemsstaterna anger tillstånden antingen strängare gränsvärden än vad som krävs enligt direktivet, t.ex. för stoft, CO, HCl, HF, NO_x, SO_2 och Hg, eller också anger de ytterligare krav, t.ex. på energieffektivitet, bullerbekämpning och förebyggande av olyckor. Endast ett fåtal tillstånd har utfärdats som anger utsläppsgränsvärden för andra parametrar än de obligatoriska, t.ex. PAH, PCB och zink.

Möjligheten att medge undantag från vissa krav har utnyttjats i många fall. Omkring 1 000 undantag från kravet på kontroll av luftutsläpp har medgetts. Å andra sidan tillämpar några medlemsstater en mer omfattande kontroll än vad direktivet kräver.

Teknik för utsläppsbegränsning

Det referensdokument om bästa tillgängliga teknik (BREF) för avfallsförbränning som utarbetats enligt IPPC-direktivet offentliggjordes i augusti 2006. Där konstateras att det pågår en ständig teknikutveckling som begränsar kostnaderna samtidigt som miljöprestanda bibehålls eller förbättras. BREF-dokumentet anger vad som anses vara bästa tillgängliga teknik för avfallsförbränning samt ett antal metoder som betraktas som ny teknik som hittills demonstrerats endast i pilot- eller försöksskala. I allmänhet ligger utsläppsgränsvärdena i avfallsförbränningsdirektivet ganska nära de utsläpp som motsvarar tillämpningen av bästa tillgängliga teknik enligt BREF-dokumentet.

Fortsatt utveckling

Bedömningen av genomförandet av avfallsförbränningsdirektivet har visat att direktivet har medfört betydande förbättringar i kontrollen av avfallsförbränningsanläggningar i EU men också att flera problem kräver fortsatta åtgärder.

- Det har framhållits att mätkraven i avfallsförbränningsdirektivet i vissa fall utgör en onödig belastning för verksamhetsutövarna. I den konsekvensanalys som gjorts i samband med översynen har man därför övervägt att ge behöriga myndigheter möjlighet att på särskilda villkor medge ytterligare undantag från vissa mätkrav. Detta ingår också i förslaget till ett nytt samlat direktiv.

- Avfallsförbränningsdirektivets översynsklausul anger att det ska undersökas om befintliga cementugnar som samförbränner avfall kan följa det utsläppsgränsvärde för NO_x som gäller för nya cementugnar. I konsekvensanalysen av det föreslagna direktivet om industriutsläpp presenteras en kostnadsnyttoanalys som ligger till grund för ett förslag att använda det lägre gränsvärdet för alla cementugnar som samförbränner avfall. Det lägre gränsvärdet överensstämmer med de utsläppsnivåer som motsvarar BAT enligt BREF-dokumentet för cement- och kalksektorn och föreslås därför i det nya direktivet.

Medlemsstaterna och andra berörda parter har också framhållit vissa svårigheter med genomförandet av avfallsförbränningsdirektivet som inte skulle kräva en ändring av direktivet. Dessa svårigheter kan i stället lösas genom förtydligande och vägledning om tolkningen och genomförandet av direktivet. Som en del av den reviderade åtgärdsplanen om genomförandet kommer kommissionen därför att göra ytterligare ansträngningar för att utarbeta nödvändiga vägledningsdokument i nära samarbete med medlemsstaterna.